

didater, 14 Kandidater med Skoleembeds-eksamen eller Magisterkonferens, 13 cand. philos., 3 Seminarister og 3 Exam. polyt. Den ovenfor anførte Mangel paa Beskling i Adjunkt-klassen vil ogsaa kunne tydeliggøres ved et Henblik paa den Alder, hvori Adjunkterne paa de forskellige Lønningstrin befinde sig, og til den Alder, som de i de senere Aar til Overlærere befordrede Adjunkter have opnaaet inden deres Forfremmelse. I saa Henseende anføres, at den 1ste April 1891 ville af de nuværende 82 Adjunkter ved de lærde Skoler 19 være paa Maksimumslønningen 2,780 Kr. med en Alder af imellem 41 og 70 Aar, hvoraf dog kun 7 under 50 Aar; paa næstældste Lønning à 2,556 Kr. 14 i en Alder af mellem 37 og 48 Aar, hvoraf dog kun 3 under 40 Aar; paa en Lønning af 2,324 Kr. 9 i en Alder af mellem 36 og 45 Aar; paa en Lønning af 2,092 Kr. 14 i en Alder af imellem 32 og 53 Aar; paa en Lønning af 1,856 Kr. 11 i en Alder af imellem 31 og 42 Aar; og endelig paa en Lønning af 1,554 Kr. de senest ansatte 15 Adjunkter i en Alder af imellem 28 og 46 Aar, hvoraf dog kun 2 over 40 Aar og 4 under 30 Aar. Af 22 Timelærere, der ere ansatte i de sidste 2 Aar, ere 13 i en Alder af 25—30 Aar, 7 i en Alder af 31—40 Aar og 2 over 40 Aar. Af de 27 ved de lærde Skoler ansatte Overlærere ville de 11 være paa Begyndelseslønningen 2,780 Kr.; deres Alder ved Ansættelsen har været henholdsvis 53, 45, 51, 44, 54, 50, 46, 53, 51, 45 og 53 Aar; paa næste Lønningstrin 3,030 Kr. ville staa 7 Overlærere, der ere ansatte i en Alder af henholdsvis 45, 60, 54, 49, 56, 61 og 59 Aar, paa næstøverste Lønningstrin 3,430 Kr. 5 Overlærere, der ere ansatte i en Alder af henholdsvis 40, 47, 55, 45 og 38 Aar, og endelig paa øverste Lønningstrin 3,830 Kr. 4 Overlærere, der ere ansatte i en Alder af henholdsvis 38, 39, 39 og 47 Aar. Af disse 27 Overlærere ere 21 først blevne Overlærere efter at have været Adjunkter i 15 Aar eller derover og have fulgelig ikke faaet nogen Forøgelse i Indtægt ved deres Avancement førend efter 5 Aars Forløb. Af de 11 Rektorer ved de lærde Skoler, kunne højere Realskole ikke medregnet, ere 4 paa øverste Lønningstrin 4,931 Kr., 5 paa næstnyeste Lønningstrin 4,131 Kr. og 2 paa yngste Lønningstrin 3,731 Kr.; medens de 4 ældste Rektorer, der nu ere i en Alder af imellem 59 og 71 Aar, ere ansatte i en Alder af henholdsvis 33, 43, 46 og 47 Aar, ere de 5 næste Rektorer, der nu ere i en Alder af imellem 51 og 64 Aar, ansatte i en Alder af henholdsvis 48, 50, 59, 54 og

46 Aar; de 2 Rektorer paa yngst Lønning ere 56 og 58 Aar gamle og ansatte i en Alder af 53 og 57 Aar. Naar desuden tages Hensyn til, at filologiske Kandidater i Henhold til Anordningen af 2den Februar 1849 § 15 og Loven af 28 Marts 1855 § 2 have udelukkende Adgang til Rektorpladserne, vil det af samtlige ovenfor meddelte Oplysninger skønnes, at henved 60 pCt. af samtlige Overlærere og Adjunkter af Mangel paa Eksamenkvalifikation er udelukket fra at naa op i Rektorklassen samt at af de øvrige 40 pCt., der ere filologiske Kandidater, kun $\frac{1}{5}$ paa Grund af Rektorpladsernes ringe Antal har Muligheden for sig til at overstride Overlærerstillingen.

Jevnsides med den saaledes indtraadte Forandring i Lærerstandens Forhold overhovedet, ere selve Lønningerne paa Grund af den i de sidste tredive Aar foregaaede almindelige Pristigning blevne aldeles utilstrækkelige for de ældre Lærere med Familie og alskorringe til at drage yngre Mænds Kræfter til de offentlige lærde Skoler. Fornemmelig gælder dette de yngre Mænd med videnskabelig Dydighed og prøvet Lærerduelighed, som i Reglen ligefrem nødsjages til at foretrække den private Stilling, der Lønner sig bedre end Ansættelse i det Offentliges Tjeneste. Især vise Banskkelighederne ved at skaffe Lærere til Skolerne sig i Provinserne, og Nødvendigheden af at skaffe Lærerne bedre Bilkar paatrænger sig i forstærket Grad efter den senere Tids Erfaring, som lærer, at Tilgangen af dygtige Ansøgere til Adjunktposterne paafaldende er aftagen, og at teologiske Kandidater foretrække straks at søge ind i den geistlige Virksomhed.

Det er altsaa, selv bortset fra Billigheden og Nødsnødvendigheden af en Lønningssforbedring, der nogenlunde kan bringe Værelaget i et passende Forhold til Arbejdet, i højeste Maal for Skolerne selv magtpaaliggende, at Bilkarene i økonomisk Henseende for Lærerpersonalet stilles saaledes, at de bedre Udsigter, der loves dette til et om end tarveligt, saa dog nogenlunde forgrit Udkomme, indeholde for de Mænd, der have valgt Lærerkaldet til deres Livsbane og underkastet sig den videnskabelige Forberedelse, som hertil kræves, Opfordring til at søge til den lærde Skole som den rette og endelige Virkeplads for deres Fag- og Lærerdydighed. Det behøver næppe at tilføjes, at Muligheden af, uden Overbebyrdelse af Disciplene, at gennemføre Skolens Undervisning i Overensstemmelse med Eksamenfordringerne i det aller væsentligste er betinget af Maaden, hvor paa Undervisningen gives og af den Dydighed, hvormed hver Lærer for sig forstaar at be-